

traherende parter deres bestemmelser på en måde, der ikke medfører forskelsbehandling, og afholder sig fra at indføre nye foranstaltninger, der utilbørligt hindrer samhandelen.

3. De kontraherende parter undersøger på de betingelser, der er fastsat i artikel 31 de vanskeligheder, der måtte opstå i deres samhandel med landbrugsvarer og bestræber sig på at nå frem til løsninger, der vil kunne anvendes herpå.

Artikel 16.

Fra 1. juli 1977 kan varer, som har oprindelse i Norge, ved indførsel i Fællesskabet ikke få fordel af en mere gunstig behandling end den, som dets medlemsstater indbyrdes yder hinanden.

Artikel 17.

Overenskomsten forhindrer ikke opretholdelsen eller oprettelsen af toldunioner, frihandelsområder eller af grænsetrafikordninger for så vidt som disse ikke medfører ændring af den samhandelsordning, der er fastlagt i overenskomsten, og navnlig bestemmelserne om oprindelsesreglerne.

Artikel 18.

Parterne afholder sig fra alle foranstaltninger eller intern afgiftspraksis af fiskal art, der direkte eller indirekte bevirker en forskelsbehandling mellem varer fra én af de kontraherende parter og lignende varer, der har oprindelse hos den anden kontraherende part.

Varer, der udføres til en kontraherende parts område, kan ikke få fordele af en intern afgiftsforhøjelse, der er højere end den afgift, de direkte eller indirekte er blevet ramt af.

Artikel 19.

Betalinger i forbindelse med varesamhandelen såvel som overførsler af disse beløb til den medlemsstat i Fællesskabet, hvor kreditor har bopæl, eller til Norge er fritaget for enhver restriktion.

De kontraherende parter afholder sig fra valutarestriktioner eller restriktioner af administrativ art med hensyn til ydelse, tilbagebetaling og akcept af kortfristede lån samt lån med mellemlang frist til dækning af handelstransaktioner, som en valutaindlending i det pågældende land, deltager i.

Artikel 20.

Overenskomsten er ikke til hinder for forbud og restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, orden og sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, ej heller bestemmelser vedrørende guld og sølv. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem de kontraherende parter.

Artikel 21.

Ingen bestemmelse i overenskomsten forhindrer en kontraherende part i at træffe foranstaltninger, som:

- a) den finder nødvendige for at forhindre udbredelsen af oplysninger, der kan skade dens væsentlige sikkerhedsinteresser;
- b) vedrører handel med våben, ammunition og krigsmateriel, eller forskning, udvikling og produktion, der er uundværlig i forsvarsøjemed, såfremt disse foranstaltninger ikke ændrer konkurrencevilkårene med hensyn til de varer, der ikke er beregnet til specifikt militære formål;
- c) den anser for væsentlige for sin sikkerhed i tilfælde af krig eller alvorlig international spænding.

Artikel 22.

1. De kontraherende parter afholder sig fra alle foranstaltninger, der måtte bringe